

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.308 van 19 januari 2012
in de zaak A. 197.447/VII-38.187.**

In zake : Dirk VERHEYEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Rudi van Gompel en Manuël Huygaerts
kantoor houdend te 2360 Oud-Turnhout
Dorp 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Antwerpen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 22 juni 2010 waarbij de vergunningsaanvraag van Dirk Verheyen tot het voorhanden hebben van vuurwapens onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot verderzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 december 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Waegemans, die loco advocaat Rudy Van Gompel verschijnt voor de verzoeker, en jurist Mario Boeckx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 15 juni 2007 dient de verzoeker een aanvraag in tot het voorhanden hebben van een geweer BRNO, model 2E, kaliber 22L. Ook laat hij vijftien jacht- en sportwapens, die als gevolg van de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vergunningsplichtig zijn geworden, bij de lokale politie registreren, waarvoor hem op 19 juni 2007 vijftien formulieren model nr.6 worden afgeleverd.

3.2. De lokale politie van de politiezone Noorderkempen verleent een gunstig advies.

3.3. De procureur des Konings te Turnhout verleent op 10 juni 2010 een ongunstig advies, dat als volgt luidt :

"Betrokkene werd op 19 april 2002 door de correctionele rechtbank te Turnhout veroordeeld voor valsheid in geschriften door een particulier, valsheid in geschriften: gebruikmaking en poging oplichting, tot een gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel gedurende 3 jaar en tot een geldboete.

Deze veroordeling is een interdicerende veroordeling in de zin van artikel 5 §4, 2° van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

Betrokkene komt bijgevolg NIET in aanmerking voor een wapenvergunning.

Het advies van mijn ambt is dan ook ongunstig".

3.4. Op 22 juni 2010 verklaart de gouverneur van de provincie Antwerpen verzoekers vergunningsaanvraag voor de zestien vuurwapens onontvankelijk. Dit is het bestreden besluit, dat als volgt luidt :

"(...)

Overwegende dat de artikelen 11, § 3, 2° en 44, §2 van voormelde wet bepalen dat een vergunning slechts wordt verleend aan iemand die niet is veroordeeld als dader of medeplichtige van één van de misdrijven, bedoeld in artikel 5, §4, 1° tot 4°;

Overwegende dat betrokkene op 19 april 2002 door de correctionele rechtbank te Turnhout strafrechtelijk werd veroordeeld wegens valsheid in geschriften door een particulier en gebruikmaking van en poging tot oplichting;

Overwegende dat betrokkene in het bezit is van een sportschutterslicentie en de federatie op de hoogte zal worden gebracht van het weigeringsbesluit;

Gelet op het ongunstig advies van de procureur des Konings te Turnhout van 10 juni 2010;

Overwegende dat voormelde feiten getuigen van een gebrek aan ernst en een ingesteldheid die onverenigbaar zijn met wapenbezit in hoofde van betrokkene;

(...)"

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, doordat in het bestreden besluit wordt verwezen naar zijn veroordeling door de correctionele rechtbank te Turnhout, terwijl die veroordeling niet vermeld is op het uittreksel uit het strafregister dat op 8 juli 2010 door de gemeente Merksplas werd uitgereikt. Voorts stelt de verzoeker dat hem sedert die veroordeling nog verscheidene vergunningen werden toegekend, zoals een Europese vuurwapenpas die door de provincie Antwerpen werd afgeleverd op 19 juni 2007 en die geldig is tot 22 oktober 2017. Hij zet uiteen dat in de Europese vuurwapenpas wordt verwezen naar de vergunningen die hem op 19 juni en 21 augustus 2007 werden toegekend. Volgens de verzoeker strookt het niet met de beginselen van behoorlijk bestuur om na de toekenning van de Europese vuurwapenpas zijn vergunningsaanvragen onontvankelijk te verklaren. Bovendien merkt hij op dat hem in het verleden, ondanks zijn veroordeling, diverse jachtvergunningen werden toegekend. Hij is dan ook van mening dat het bestreden besluit de rechtszekerheid schaadt en een ernstige inbreuk vormt op het zorgvuldigheidsbeginsel.

5. De verwerende partij antwoordt vooreerst dat de beginselen van behoorlijk bestuur een heel spectrum van beginselen omvatten, zodat het middel niet duidelijk is. Voorts merkt zij op dat de omstandigheid dat het strafregister geen melding maakt van verzoekers veroordeling door de correctionele rechtbank te Turnhout, niet betekent dat hiermee geen rekening mag worden gehouden. Vervolgens wijst de verwerende partij op artikel 11, § 3, 2°, van de wapenwet, op grond waarvan een wapenvergunning slechts kan worden verleend aan iemand die niet is veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°, van de wapenwet. Zij zet uiteen dat, voor de vuurwapens die vergunningsplichtig zijn geworden ingevolge de nieuwe

wapenwet, gedurende de overgangsperiode een vereenvoudigde procedure geldt, zoals bepaald in artikel 44, § 2, van de wapenwet en in artikel 16, § 2, van het koninklijk besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet. Die procedure komt er volgens haar op neer dat indien de betrokkene houder is van een jachtverlof, het wapen onmiddellijk en kosteloos op zijn naam geregistreerd wordt en hem een model 9 wordt afgeleverd. Is men geen houder van dergelijk document, dan wordt het wapen geregistreerd op een model 6 en wordt de vergunningsaanvraag verstuurd naar de provinciegouverneur, waarna de vergunning enkel kan worden toegekend indien de aanvrager meerderjarig is, geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in artikel 5, § 4, van de wapenwet en geen redenen van openbare orde bestaan die zouden leiden tot de intrekking van de vergunning. De verwerende partij wijst er op dat te dezen door de lokale politie registratieattesten model 6 werden uitgereikt aan de verzoeker, in afwachting van een beslissing over zijn vergunningsaanvraag. De verwerende partij stelt dat uit het advies van de procureur des Konings te Turnhout blijkt dat de verzoeker een veroordeling in de zin van artikel 5, § 4, 2°, van de wapenwet heeft opgelopen, zodat hem geen wapenvergunning kan worden verleend. Wat de Europese vuurwapenpas betreft, merkt zij op dat deze ertoe strekt de overheden van andere Europese landen in te lichten over de wettigheid van het wapenbezit van de betrokkene, maar dat de Europese vuurwapenpas de wapenvergunningen niet vervangt, aangezien bij de aanvraag van dergelijke vuurwapenpas enkel de identiteit van de aanvrager en de regelmatigheid van diens wapenbezit wordt gecontroleerd, en derhalve geen bijkomend onderzoek wordt gedaan naar de persoon van de aanvrager. Zij stelt dat, toen de Europese vuurwapenpas aan de verzoeker werd uitgereikt, de op die vuurwapenpas vermelde wapens geregistreerd waren overeenkomstig de overgangsbepalingen van de nieuwe wapenwet. Wat de jachtverloven betreft die in het verleden aan de verzoeker werden toegekend, voert zij aan dat, om een jachtverlof te verkrijgen, kan worden volstaan met de overlegging van een aantal documenten, zonder dat een onderzoek wordt gevoerd naar de persoonlijkheid van de aanvrager en diens gerechtelijke antecedenten, wat wel het geval is bij de aanvraag van een wapenvergunning.

6. De verzoeker repliceert dat het middel op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur steunt, in het bijzonder op het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel, en dat de verwerende partij ten onrechte opwerpt dat één en ander niet gedetailleerd in het verzoekschrift zou zijn uiteengezet. Voorts benadrukt hij dat in zijn Europese vuurwapenpas een aantal vergunningen worden vermeld die op 19 juni 2007 voor onbeperkte duur werden uitgereikt. Hij is van oordeel dat minstens voor deze wapens een vergunning werd toegekend en dat de verwerende partij de vergunningsaanvraag voor deze wapens dan ook niet onontvankelijk kon verklaren.

7. In zijn laatste memorie laat de verzoeker gelden dat zijn veroordeling door de correctionele rechtbank te Turnhout reeds dateert van meer dan tien jaar geleden en dat hij intussen een verzoek tot herstel in eer en rechten heeft ingediend. Voorts stelt hij dat de verwerende partij het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden, door, enerzijds, niettegenstaande zijn veroordeling van 2002, hem in 2007 voorlopige wapenvergunningen te verlenen en een Europese vuurwapenpas waaruit blijkt dat hij in regel is met de Belgische wapenwetgeving en, anderzijds, zijn vergunningsaanvraag als onontvankelijk af te wijzen.

Beoordeling

8. Artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : procedurereglement) schrijft voor dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient te bevatten.

Onder middel in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het procedurereglement moet worden verstaan : de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Voldoende duidelijk betekent dat het niet nodig is veronderstellingen over de juiste bedoelingen van de verzoekende partij te maken, waardoor in

werkelijkheid de verwerende partij en de Raad van State ertoe gebracht worden het verzoekschrift op te stellen in de plaats van de verzoekende partij.

Te dezen wordt in het verzoekschrift de schending aangevoerd van de beginselen van behoorlijk bestuur en wordt uitdrukkelijk verwezen naar het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. In de uiteenzetting worden een aantal redenen aangevoerd die volgens de verzoeker een beletsel vormen om zijn vergunningsaanvragen onontvankelijk te verklaren. De verzoeker geeft aldus voldoende duidelijk aan waarin de beweerde onwettigheid van het bestreden besluit bestaat.

Het middel is bijgevolg ontvankelijk.

9. Artikel 11, § 3, van de wapenwet luidt als volgt :

"§ 3. De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° (...)

2° niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°;

3° (...)

Zijn evenwel onontvankelijk, de aanvragen ingediend door personen die niet voldoen aan de voorwaarden van 1° tot 4°, 6° en 8°, evenals zij die geen wettige reden opgeven zoals voorzien in de bepaling onder 9°".

Artikel 5, § 4, van de wapenwet luidt als volgt :

"§ 4. Niettemin zijn de aanvragen van volgende personen onontvankelijk :

1° (...)

2° personen die als dader of medeplichtige veroordeeld zijn wegens een van de misdrijven bepaald in :

a) (...)

b) de artikelen 101 tot 135quinquies, 136bis tot 140, 193 tot 226, 233 tot 236, 246 tot 249, 269 tot 282, 313, 322 tot 331bis, 336, 337, 347bis, 372 tot 377, 392 tot 410, 417ter tot 417quinquies, 423 tot 442ter, 461 tot 488bis, 491 tot 505, 510 tot 518, 520 tot 525, 528 tot 532bis en 538 tot 541 van het Strafwetboek; (...)"

10. In het bestreden besluit worden de vergunningsaanvragen van de verzoeker onontvankelijk verklaard, omdat hij veroordeeld is wegens één van de misdrijven bepaald in artikel 5, § 4, 2°, van de wapenwet. Met name is de verzoeker bij vonnis van de correctionele rechtbank te Turnhout van 19 april 2002 veroordeeld wegens valsheid in geschriften door een particulier en gebruik van valse stukken en poging tot oplichting. De verzoeker betwist het bestaan van die veroordeling niet.

De verwerende partij is overeenkomstig artikel 11, § 3, tweede lid, van de wapenwet verplicht om de vergunningsaanvraag van de betrokkene onontvankelijk te verklaren, wanneer hij niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 11, § 3, eerste lid, van die wet. Zij beschikt ter zake over een gebonden bevoegdheid.

Bijgevolg kon de verwerende partij te dezen niet anders dan de vergunningsaanvragen van de verzoeker onontvankelijk verklaren, nu hij ingevolge zijn correctionele veroordeling niet langer voldoet aan de voorwaarde gesteld in artikel 11, § 3, eerste lid, 2°, van de wapenwet.

11. Bovendien blijkt uit de omzendbrief van de minister van Justitie van 29 oktober 2010 over de toepassing van de wapenwetgeving dat de Europese vuurwapenpas enkel tot doel heeft de politiediensten en de administratieve overheden van de andere lidstaten van de Europese Unie waarnaar een particulier zich begeeft, in te lichten over de wettigheid van diens vuurwapenbezit in België en te bevestigen dat de houder in orde is met de Belgische regelgeving voor wat het bezit betreft van de op die pas vermelde wapens.

De modellen nr. 6 die door de lokale politie op 19 juni 2007 aan de verzoeker werden overgemaakt, zijn, overeenkomstig artikel 44, § 2, van de wapenwet en artikel 16, § 2, 3°, van het koninklijk besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet,

slechts voorlopige vergunningen in afwachting van de beslissing over de vergunningsaanvragen.

De omstandigheid dat de verzoeker ingevolge de registratie van zijn jacht- en sportwapens over voorlopige vergunningen beschikte en daarvan melding was gemaakt in zijn Europese vuurwapenpas en dat in het verleden aan de verzoeker verscheidene jachtverloven werden toegekend, ook na zijn veroordeling in 2002, doet geen afbreuk aan de gebonden bevoegdheid van de verwerende partij om te dezen, in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid, van de wapenwet, zijn vergunningsaanvragen onontvankelijk te verklaren.

12. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien januari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin